

*Overtrædelser**Til § 127*

Bestemmelsen i *stk. 1*, der er ny, indebærer, at det er sanktioneret med bøde at overtræde de foreslåede bestemmelser i §§ 118, 119, 2. pkt., og 125, *stk. 1, 1.* og 2. pkt., og *stk. 3*, eller rettens forbud efter §§ 120, 125, *stk. 1, 3. pkt.*, og 126.

I stk. 2 er sanktionsbestemmelsen udformet således, at der for overtrædelse af et navneforbud efter § 123 kan idømmes bøde, hvis den pågældende var bekendt med forbudet. Det samme gælder, hvis den pågældende vidste eller burde vide, at sagen verserede ved retten, eller at politiet efterforskede sagen, og den pågældende ikke havde forhørt sig hos politiet, anklagemyndigheden eller retten om, hvorvidt der var nedlagt navneforbud. Der er således tale om en afgrænsning af det kriminalretlige ansvar for overtrædelse af et navneforbud.

Efter *stk. 3* kan der pålægges selskaber mv. (juridiske personer) kriminalretligt ansvar efter reglerne i kriminallovens kapitel 5.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit VIII, kap. 5.2. Forslaget svarer til den danske retsplejelovs § 32 b.

*Fjernkommunikation**Til § 128*

Forslaget skal ses på baggrund af kommissionens forslag om muligheden for anvendelse af video- og telefonmøder i retsplejen. Herom henvises til betænkningens kap. 4, navnlig 4.5.2.

I stk. 1 fastslås det generelle princip, at når retten har tilladt, at en part eller rettergangsfuldmægtig deltager i et retsmøde via fjernkommunikation (video eller telefon), skal den pågældende deltager anses som deltager i retsmødet på samme måde som ved fremmøde i retten.

Formålet med *stk. 2* er at sikre, at der ikke sker ulovlig optagelse af en forklaring. Der stilles således krav om, at en part eller rettergangsfuldmægtig kun må deltage i f.eks. et videomøde, hvis det sker over for en ret eller en person, der er meddelt autorisation. Bestemmelsen gælder i alle de tilfælde, hvor der skal afgives forklaring af parter, vidner eller sagkyndige.

Kapitel 11

Forkyndelser

Til § 129

Bestemmelsen, som er ny, fastslår i *stk. 1*, at rettlige meddelelser skal forkyndes, når det er bestemt ved lov. Spørgsmålet om, hvilke meddelelser der skal forkyndes efter denne lov, er i øvrigt omtalt i betænkningens afsnit VIII, kap. 8.3.2.

Der gælder krav om forkyndelse af anklageskrift og ankemeddelelse i kriminalsager, jf. §§ 441 og 539, og af stævning og ankestævning i civile sager, jf. §§ 219 og 503, samt ved indkaldelse af vidner, jf. § 148.

For parterne i civile sager indebærer forslaget den ændring, at indkaldelse til retsmøderne ikke som efter den gældende ordning skal ske ved forkyndelse, bortset fra den indkaldelse eller meddelelse af frist for indgivelse af svarskrift, som sendes til sagsøgte eller indstævnte i forbindelse med forkyndelsen af stævningen eller ankestævningen. I stedet foreslås den fremgangsmåde, at retten under hvert retsmøde fastsætter og meddeler tidspunktet for næste retsmøde. I øvrigt gives meddelelser fra retten på den måde, retsformanden bestemmer, medmindre andet er fastsat i lovgivningen, jf. *stk. 2*, der er omtalt nedenfor.

Domme i kriminalsager skal forkyndes, hvis sagen i medfør af § 453 er behandlet og afgjort i tiltaltes fravær, og tiltalte ikke har været til stede ved domsafsigelsen, jf. § 474, *stk. 3*. Har tiltalte været til stede under hovedforhandlingen, men ikke ved domsafsigelsen, fremgår det af den nævnte bestemmelse i § 474, *stk. 3*, at dommens resultat kan meddeles blot ved at sende en domsudskrift til den tiltalte. Situationen vil formentlig sjældent forekomme i praksis, men forslaget vil i givet fald indebære en vis begrænsning i forhold til den gældende retsplejelovs regler, hvorefter domme i kriminalsager altid skal forkyndes, hvis tiltalte ikke har været til stede ved domsafsigelsen, uanset om tiltalte har været lovligt indkaldt til domsafsigelsen eller i øvrigt har været til stede under hovedforhandlingen, jf. herved retsplejelovens kapitel 5, § 42, *stk. 2*, jf. kapitel 3, § 19, *stk. 2*, kapitel 6, § 15, jf. § 3, *stk. 1*, samt kapitel 5, § 17, *stk. 1, 2. pkt.*, jf. § 5, *stk. 1, 2. pkt.* Om baggrunden for begrænsningen henvises til betænkningens afsnit VIII, kap. 8.3.2.

Forslagene vedrørende forkyndelse medfører, at domme i civile sager stort set ikke skal forkyndes. Det er en væsentlig ændring af den gældende ordning, hvorefter domme i civile sager altid skal forkyndes for den part, som ikke har været til stede ved domsafsigelsen, også selv om parten har fået fuldt medhold, og